

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput VII

urn:nbn:de:bsz:31-97032

morte subito periere. Alexandri exercitus pomi cuiusdam novitate pæne obrutus est. In valle Anania rusticus à serpentis decollari capite obscisso, præter expectationem demorsus, morsui cum os admovisset, factu eidem medicaturus, repente mutus factus obiit *Mathiol.* Quid vero de tactu dicemus? Turcas vena habere, quæ solo attractu eodem die interimant. *Cardanus l. 1. de Venen. cap. 15.* prodidit. Otho III Romanorum Imperator à Crescentii Romani consulis uxore, spe conjugii frustrata, missis chirothecis venenatis interemptus est. Iohannes Galleacius appposito stapedi veneno, cum equitare veller, è medio sublatus est. Dryinus ubi quis eum calcaverit, illius pedes excoriat; & quod mirabilius, manus Medici locum curantis inde excoriantur. Denique odore multi solent è veneno infici. Alexandri enim Magni equitatus in India, pestilentissimo cuiusdam fruticis odore, pæne totus interiit. Franciscus vero Ordelaphus Forolivi Capiteanus genus veneni habuit, quod injectum supra carbones, omnes interimebat astantes. Nec existimes sola id qualitatis fieri potentia. Exitiosum aliquid odori conjugii, cum multa sint rerum effluvia, certissimum videtur.

CAPUT VII.

DE SENSU INTERNO
& EXTERNO.

ARTICULUS I.

DE IMAGINATIONIBUS

Melancholicorum.

Melancholia laborantibus tam mira se offerunt phantasmata, ut sapientissimis etiam interdum imponant. Animam se putabat quidam: graum milii alter: nasum tam vastum alius gerere, ut nullæ portæ illi perviæ essent. *I. emm. l. 2. de Complex. cap. 6.* Nonnulli se capite catere putabant; nonnulli ex vitro sibi

sibi conflatas nates arbitrabantur. *Lemn.* Senensi, apud *Laurent. l. de Melanchol. cap. 7.* Nobili videbatur, si urinam mitteret, futurum ut universa urbs diluvio periret. Mulier apud *Trallianum* medium manus suæ digitum constringebat, ac si in ipso totum gestaret orbem; plorabat eadem, vereri se dicens, ne, si inflecteretur tota mundi interiret machina. Doctus apud *Quercetanum Diates. Polyhist. l. 1. cap. ult. vit.* imaginatus est, sibi ab amico ex Italia reduce duos spiritus malos, qui in colloquium sæpe cum illo venirent, ingestos esse. Burgundus quidam Lutetia ad ædem S. Iuliani mortuum se affirmabat: Mox Medicos, ne amplius animæ, quo minus evolaret è purgatorio ad cælum, impedimento essent, rogabat: Mox moribundos imitabatur. *Scholiogr. ad cap. 17. l. 1. Holler. de morb. internis.* Quidam apud *Montanum Confl. 25.* imaginabatur totam mundi superficiem ex subtilissimo esse vitro, subtus serpentes latere, se in lecto tanquam in insula motari, unde, si egrederetur, facile in serpentes vitro fracto incidere posse. Taceo interim Virginem quandam, quæ in cælo se fuisse, cum Trinitate sacro sancta & Angelis deambulasse, à Diabolo interdum rebatur. Aliquando solent tales homines linguis peregrinis loqui, & futura prædicere. Sic *Spoletanum* quendam idioma ignotum ægrum fuisse locutum, reddita salute illud ignorasse scribit *Erasmus in Encomio Medicinae.* Rusticum quendam melancholicum se vidisse refert *Guianerius tract. 15. c. 4.* qui semper luna existente combusta carmina componebat larina, & transacta combustione circa duos dies ad aliam combustionem, ne verba quidem latina proferre poterat. Forestus mulierem Melancholicam cantiunculas latinas cantasse auctor est, quas nunquam didicerat; & *Johan. Huartus in scrutin. ingeniorum* Hispani cujusdam servi mentionem facit, qui se Regem arbitratus, prudentissimos in morbo de regimine faciebat discursus. Sed his exemplis Diabolum se justo DEI judicio ingessisse, fatendum est: nec vel astris, ut *Guianerius* vult, nec linguæ latinæ

cum anima rationali consonantiæ, ut *Huartus*; nec puræ spirituum opacitati, vel malignæ qualitati, ut cæteri, adscribi posse eadem. Modernorum quædam an huc pertineant, prudentibus iudicandum absque effectu relinquo.

ARTICULUS II.
DE IMAGINATIONIS
EFFICACIA.

Imaginationis efficacia ex præcedenti articulo agnoscere poterat: sed quia melancholicæ morbidam affectionem includunt, non ita eam exprimunt, ac timor ac conceptio. Cum enim quidam adolescens Nobilis ob stuprum virgini illatum, mortem subire deberet: attentæ illius consideratione tantum effectit, ut extincto sopitoque vitali calore & spiritu, singulæ corporis partes emisso florido colore in despicabilem laberentur, & capillorum radicibus quæ fumido vapore aluntur atescentibus, in canitiem illi abirent. *Camerar. Memorab. Medic. Cent. 2. Mem. 15.* Idem Francisco Gonzagæ, cum tanquam conjurationis conficius carceri includeretur, accidit. *Scalig. Exerc. 312.* Nec non Ludovico Bavaro Imperatori, postquam occisa Helica virgine Prennebergenfi, securi percussa uxore, fœmina alia nobili de turri præcipitata, visione nocturna anxius redditus fuisset. *Avent. l. 7.* Idem in conceptione fieri, innumera exempla confirmant. Plumbini Ducis uxor cum Æthiope rem habens, Æthiopis forma infantem peperit. Persina Æthiopsis, imaginem albi infantis in congressu intuita, alba facie filium produxit. *Heliodor.* Carolo IV imperante, mulier Johannis Baptistæ effigiem sæpius contemplata, hirsutum peperit filium. Bosciducis, quidam Dæmonis instar larvatus cum uxore congressus, filio eam imprægnavit, qui statim ac natus erat cursitare incæpit. Simile apud *Lemniam in Occul.* monstrum invenies. Quia eo usque imaginationem idem extendit,

H
di, ut, in libidino
sanguine imaginari
um animalium eam m
ro id fiat, difficile

AR
DE VIS

TAm lucidos h
quos eos arte
quam ad solis fulg
solem in tenebris
Strabonem conita
à Lilybo, portu
inqueretur. *Val.*
ret naves. *Diti*
milia passuum era
etiam erit Hispan
se, qui, ex edit
fretum illud opp
Africa litus (cu
fol. ad Jacob. L
tuor horarum ef
indicare poterat.
ginti gladiatorum
in his duo omnin
quam non conati
c. 17. In Africa
inveniri dicunt
quasdam effigies
dant: quarum
arbores, emoria
Triballi & Illy
siment, interim
cipue oculis: quod
Notabilis esse q
beant. In Alban
pœticia statim c

dit, ut, in libidinosioribus virgunculis, semine cum sanguine imaginaria salacitate commistis, rudimentum animalis eam meditari existimet. Quomodo vero id fiat, difficile est explicatu, nec huius loci.

ARTICULUS III. DE VISU & OLFACU.

TAm lucidos habuit oculos Augustus Cæsar, ut in quos eos attentius defixisset, hos connivere tanquam ad solis fulgorem cogeret. Tiberium, tanquam selem in tenebris videre potuisse auctor est *Suetonius*. Strabonem constat tam certâ oculorum acie fuisse, ut à Lilybæo, portu Carthagenensium egredientes classes intueretur. *Val. l. 1. c. 8.* in iisque singulas numeraret naves. Distantia vero centum triginta quinque millia passuum erat. Quod si hoc verum est, verum etiam erit Hispanum quendam Lopem in Gadibus fuisse, qui, ex edito monte, quem vocant Calpen, per fretum illud oppositum acie penetrabat, & ex Europa Africæ litus (cujus trajetus vel teste *Clenardo in epistol. ad Iacob. Labocum* mai tranquillo trium ad quatuor horarum est) collustrabat, quæque ibi agebantur, indicare poterat. *Camerar. Hor. subc. c. 3. cap. 81.* Vingt gladiatorum paria, in Caii principis ludo fuisse, in iis duo omnino, qui contra comminationem aliquam non conniverent, & obid invicti. *Plin. l. 11. c. 37.* In Africa Occidentali Æthiopes quatuor oculis inveniri dicuntur. *Lycoften. In Africa etiam familias quasdam effascinantium Isgonus & Nymphodorus tradunt: quarum laudatione intereat probata, arefcant arbores, emoriantur infantes. Esse ejusdem generis in Triballis & Illyriis adjicit Isgonus, qui visu quoque effascinent, interimantque quos diutius intueantur, iratis precipue oculis: quod eorum malum precipue sentire puberes. Notabilius esse quod pupillas binas in oculis singulis habeant. In Albania quosdam glauca oculorum acie à puericia statim canes, qui noctu plus quam interdiu*

cernant gigni, idem Ifigonus prodidit. *Plin. l. 7. c. 2.* Cilia umbra sua choroidis nigredinem juvant, & diffusionem crystallini splendoris prohibent. Hinc cum oculos quidam haberet cæsius & cilia albida; quoties hæc atramento pingebantur eo melius videbat. *Montalt. apud Hofm. l. 10. de usu part. c. 7.* Anastasius Imperator diversi coloris pupillas in oculis habuit. Dextra nigrior, læva magis glauca fuit. *Zonar. Qui* in paludibus habitant, odorem ferre nequeunt. *Strabo. l. 16.* refert, apud Sabæos ab odoribus stupefactos, bituminis suffitu, hircique incensa barba recreari. Fætidus interdum prodesse, hysteriarum mulierum conditio & pestilentia fuga demonstrat. Apud Antverpianos iusticus quidam, cum in myrropolium divertisset, deliquio animi periclitari cepit, fimo equino admoto naribus, revocatus est. *Lemn. l. 2. Occult. cap. 9.*

ARTICULUS IV. DE FACIE.

MAjestatem quorundam faciei indidit DEVS. Principes præsertim si attendas: forma quorundam ornavit eximia, similitudinem quibusdam indiscretam indidit. Hortebant vultum Maximiliani Cæsaris captivi Brugenses *Delf. l. 3. in Maximil. vita & Philippi.* Francisci I Galliarum Regis Musægetæ æterna gloria digni ad Ticinum capi, victores intuiti ita observabant, ut certatim ei ministrarent vultu Regio. *Forcatul. de Gallorum imperio lib. 3.* Alphonsum Estensem I. Ferrariæ Ducem conjurati interficere cuncti vellent, solo vultu territi non potuere. Mænechmi apud *Plautum* gemini adeo similes fuerè, ut nec nutritrix nec mater dignoscerent. Idem in Iohanne & Petro, Senatoris cuiusdam Mechliniensis filiis, Vives observavit, Antonio Bithynico tam elegans erat forma, ut Adrianus Imperator templum ei apud Mantineam constituerit, & Civitatem apud Nilum, ejusque imaginem insculpi fecerit nummis. Maximini
filii

H
fili tanta erat oris
grum, jam macer
tamen videretur.
mam ita appellat
tuit cura, ut, ad de
terventis aquæ Lebe
ris. Spuria adole
ad libidinem prov
que Regina tanta
exposita esset eque
juventis horrore
sordidis lacertate
Danica.

DE

U
T in aliis sic
afficiat utit
dones servos, D
antem fatend
sunt, naturalia
plurima, vix al
sua per hæc mon
ta que hodie in
tut eventu: Luc
ne agenti, Habi
aperta est. Nam
humo recens op
carere veller, si
momento oculi
Nellens eodem
nium de listris
Christophorus R
monium, de
minio factum se
tuit, & quod
bro pauci post

fili tanta erat oris pulchritudo, ut caput morte jam nigrum, jam maceratum defluente tabo pulcherrimum tamen videretur. Democles puer Atheniensis ob formam ita appellatus est; Cui etiam tanta pudicitia extitit cura, ut, ad declinandam Demetrii vim, in plenum ferventis aquæ lebetem se conjecerit. *Plutar. in Demetrio.* Spurina adolescens solo aspectu viros & feminas ad libidinem provocabat. *Valer. Max.* Svavilda denique Regina tanta forma erat, ut, quum vincita loris exposita esset equinis obterenda calcibus, ipsis quocumque iumentis horrore fuerit, artus eximio decore præditos, sordidis lacerate vestigiis: *Saxo Grammat. l. 3. Hist. Danica.*

ARTICULUS V.
DE SOMNIIS.

UT in aliis sic in somniis ludic natura, ita ut lætitia afficiat tristes, tristitia lætos affligat, regio fastigio donet servos, Dominos mulctet & servitio. Quamvis autem fatendum sit, plurima, imo pleraque quæ fiunt, naturalia esse; esse tamen & supra naturam plurima, vix aliquis negabit. Certe in antiqua Ecclesia per hæc monuit suos Iehova; multotiesque fit, ut ea quæ hodie in somniis offeruntur, suo non frustrerentur eventu: Luca Iselio privigno Zvingeri Vesontione agenti, Huberi Basiliensis Medici mors in somnio aperta est. Nam videre visus est lectum suum egesta humo recens opertum, quem cum lodice remoto excutere vellet, sub stragulis Huberum Medicum vidit, momento oculi in puerilem transmutatum speciem. Nesselus eodem die quo in Albi suffocatus est, Somnium de lintris offensione & sui prolapsu habuit. Christophorus Rhaumbavius Medicus Vratilaviensis, monitum, de cura morbi sibi incurabilis; in somnio factum secutus, ægrum pristinae sanitati restituit, & quod miror, Medicamentum illud, in libro paucis post annis edito, conscriptum offendit.

D.

Doring. de Medic. l. 1. part. 2. f. 1. cl. 1. c. 3. Idem Philippo, & ante eum Galeno accidisse Historix testes sunt. Huc pertinet Matris Scanderbegi somnium de serpente, qui totam operuit Epirum, caput inter Turcarum protendit fines, cruentis faucibus ipsos absorbendo, caudam inter Christianos & Veneti impetii tenuit terminos. *Barlet. l. 1. de gest. Scanderbegi c. 82.* Scaligeri de flamma ingenti cum sonitu summas Alpes Noricas, Rheticas, & Ligusticas sine noxa pervadente. *Scalig. in comment. l. de Insomn. Hippocrat. apotel. 42.* Hunnii de columna in templo. Hæc enim futuram filiorum aperuere conditionem; & quidem sine fallacia. Malleus quippe Turcarum erat Scandebegus, Sydusillarum terrarum Scaliger, columna Ecclesiarum suarum Hunnius. Quid vero dicam de Gunthramo Rege Francorum? Mirum est quod iste habuit. *Cum enim aliquando venationi intentus, per nemus vagaretur, forte à sociis avulsus, uno tantum comite, cuius fidem præ reliquis perspectam habebat, ad aqua gelida rivulum delatus est. Vbi cum sopor gravis eum opprimeret, reclinato in servi sinum capite, obdormiit. Ibi rem mirandam servus animadvertit: Ex dormientis squidem ora bestiolam vidit prorepere, & recta ad rivulum tendere, quem cum frustra omni conatu transire laboraret, servus evaginatum gladium rivo imposuit, per quem cum bestiola facile evasisset, in foramen proximi montis irrepserit, & post horam inde regrediens, eadem via in os regis reversa est. Experrectus deinde Rex, servo narravit, quod sibi per somnum visus esset, ad ripam ingentis fluminis delatus esse, & per ferreum pontem transisse, inde ad montem pervenisse, in quo grande auri pondus latuerit. Quod cum servo suo exposuisset Rex, & vicissim ex illo audivisset, quid se dormiente monstri acciderit, ambo ad montem istum contendunt, ibique defossam ingentem auri vim defodiunt. *Heidfeld. in Sphynge cap. 14.* Marinus Meffenus in Genesis Somnium hoc Diabolicum appellat. Magis mirum illud est, quod Schmalcaldensis ille habuit. Descriptionem qui voluerit, *Teucerum de Divinatione* videat. Ego il-*

go illius loco Daringi descriptionem est. *Assus extendens cruentis venis Arietis in bovem, & lapsus in & foris stetit in palem. Es venis at rous, & crure fractus arteria, & iterum dalarunt Arietes rous adoraverunt missi illi pabulum tunc trans flumen super caput ejus, & super & doravatus Targi, & super Targi super montem sua bovis creverunt in montem non evasit servasset.*

N O ambuloni venis è lecto sic calcantibusque appete hinc atque inde inde ac si equus esset, non citius exisset. Apud *Horstium* nidum avium spectant quendam nam transisse, eundem vigilans propediisse. *Aleman. Causam* huius quoque Optima illorum y

go illius loco *Davidis Parei* appono, quod sic, ab eo descriptum est. *Videbam, & ecce bos magnus & lassus extendens caput ad Orientem; & ecce ab oriente venit Aries, qui habet tria cornua, & incurrit in bovem, & laesit ejus crura posteriora, & firmavit se bos & fortius stetit, & vidi quod bos lassus fortius fugit pedem. Et venit alius Aries de monte gentium & viarum, & crure fracto inter cornua ejus incurrit in ejus anterius, & iterum firmavit se bos & non occidit, & doluerunt Arietes dolore magno, & fleverunt qui Arietes adoraverunt: quia DEVS servavit illum, & misit illi pabulum Indicum, & confirmavit illum. Et ecce trans flumen stabat Tigris Armena, & Luna super caput ejus, & dixit. *Mihi esca erit victus & victor; & doveratus est Aries qui habebat tria cornua à Tigris, & super eum dominata est. Et alter Aries refugit super montem suum, & herba aruerat, & cornua bovis creverunt & Tigris fugit ab eo, & Aries in montem non evasit, & gavisus sum quod DEVS bovem servasset.**

ARTICULUS VI.

DE NOCTAMBULIS.

NOctambulorum multa sunt exempla. Quidam juvenis è lecto surgens, indutus vestimentis, ocreis, calcaribusque appositis, super fenestram conscendit, & hinc atque inde divaricatis crutibus, parietem perinde ac si equus esset, incitavit. Alter in puteum descendit, non citius experrectus, quam gelidam pede attigisset. Apud *Horstium* quidam nobilis tutrim conscendit, nidum avium spoliavit, per funem se iterum demisit. Referunt quendam *Parisis* gladio accinctum, Sequanam tranasse, eumque interfecisse quem sibi interficiendum vigilans proposuerat, post pattarum scelus domum rediisse. *Aleman. Comment. ad lib. Hippocr. de Aere, &c.* Causam hujus quod atinet, vatie à variis explicatur. Optima illorum videtur sententia, qui imaginationi adscri-

adscribunt. Anima enim sentiens in somno non solum ab externo objecto incitata ad sentiendum se convertit, & primo obscure postea clarius rem percipit, sed & ab interno objecto per somnum representato affecta, movet facultatem motricem. Excitatur autem imaginatio à reservatis rerum speciebus; circa quas dum intentius agit, facultatem motricem stimulat. Id se sic habere, vel quotidianæ experientiæ testimonio apparet. Nam moveri nos in somno quis ignorat? quod non surgimus minor facit phantasiæ circa imagines occupatio. Nec tamen motus ille fortior, ab eadem semper proficiscitur causa. Fieri enim etiam id ex diurna cogitatione posse quidam existimant in junioribus præsertim, quibus major cupiditatis & audaciæ vis est. Alii ab interna id patiuntur affectione corporis; quæ tamen non ejusdem generis. Alacriores & magis phantastici spiritus animales quibusdam; quidam ex simplicitate id facere videntur. Quod non excitantur, vaporum efficit pertinacia. Hi enim cum non permittant, ut facile excitentur; contra spiritus animales vegetiores sint, sit ut medio modo inter dormientes & vigilantes constituentur. Nec tamen verisimile est, omnes esse ejusdem generis. Nam puer ille cujus apud Libavium mentio, nudus ad portam progressus domumque regressus, vigilem in medio oppido sedentem observavit. Denique, quod agunt dormientes quod aliàs non possunt, periculi facit ignorantia. Rationis obscurata actio, motus à phantasia excitatos impedire non potest. Videatur *Libavius in Noctambulis*.

ARTICULUS VII.

DE NONNULLIS CIR-

ca caput ac sensus observandis.

Natus quidam & in virum excrevit, anno 1516, qui aliud caput umbilico exeruit. Lycosthen. Anno 1487. Venetiis puer fuit qui plurivariam scisso

ore

H
ore genitale mem
gnata adultis in ca
etiam pedum & b
lia, quæ post pere
ptiorum capita ita
elidere potuissent.
lo perforati potuer
la ossa capitis tan
l. 12. de Varietate
acri osse nudatar
abdit. c. 10. Ty
nus ætatis primo
lib. 3. cap. 17. A
dam parte famini
cepu genitos co
lo carentes gign
vium capillorum
non visum, nec
l. c. Visa Lutetia
sæ magnitudini
Fertur & in gyn
se mulierem pro
gorii Pontificis
gnis auribus ut c
mundi cap. 19. V
promptissime m
dientis parte int
totius oris plani
tes; alias sine lin
etiam Æthiopia
toto corpore fle
contorqueant fac
nar quibus distind
Fris. l. 1. cap. 7.
vem, cui renati
annos, Mutianu
cap. 17. Aristotele
licis mentionem
res illi novissimi n

ore genitale membrum habuit vertici agnatum. Prognata adultis in capite cornua. Virgini circa articulos etiam pedum & brachiorum, vitulinis haud abfimilia, quæ post percurata. *Schenck. l. 1. Observ. Ægyptiorum capita ita firma erant, ut ea vix iſtu lapidis elidere potuiſſes. Perſarum tam fragilia, ut ſolo calculo perforari potuerint. Herodot. Indorum in Hiſpaniola oſſa capitis tam dura ut enſes frangantur. Cardan. l. 12. de Varietate rerum.* Frontem totam ab humore acri oſſe nudatam in Monacho *Benivenius vidit. de abdit. c. 10.* Tyrrhenus Tarcon, & Cyncus Trojanus ætatis primordio ſtatim memorantur cani. *Cal. lib. 3. cap. 27. Antiq.* Scribit & Cteſias in Indiæ quadam parte fæminas ſemel tantum parere, eoque conceptu genitos conſeſtim caneſcere. Myconii capillo carentes gignuntur. *Plin. l. 14. cap. 37.* Deſſivium capillorum in muliere rartum, in ſpadonibus non viſum, nec in aliquo ante Veneris uſum. *Plin. l. c.* Viſa Lutetiæ fæmina myſtace nigro & incano juſtæ magnitudinis, mento etiam piloſo mediocriter. Ferrur & in gynæconitide Alberti Baviariæ Ducis fuiſſe mulierem promiſſa barba. *Wolſius.* Tempore Gregorii Pontificis natus in Lombardia infans, tam magnis auribus ut corpus integerent. *Thomajus in Horto mundi cap. 19.* Viſi plurimi qui aures & capitis cutem promptiſſime movebant. *Dalechamp.* Ferunt ab Orientis parte intima gentes eſſe ſine naribus; æquali totius oris planitie. Alias ſuperiore labro carentes; alias ſine linguis. *Plin. lib. 6. cap. 30.* Scribunt etiam Æthiopiæ eſſe partem, cujus incolæ naſcuntur toto corpore flexili, ut in omnem poſitionem ſeſe contorqueant facillime; addunt iuſdem linguas geminas quibus diſtinctim ac pro arbitrio uti poſſunt. *Gem. Friſ. l. 1. cap. 7. Coſmocrir.* Zanetem Samotracem civem, cui renati ſunt dentes poſt centum & quatuor annos, Mutianus viſum à ſe prodidit. *Plin. l. 11. cap. 17. Ariſtoreles l. 2. cap. 4. de Hiſtor. Animal.* mulieris mentionem facit, cui anno octogefimo maxillares illi noviſſimi non ſine dolore excierunt. In palato quibus-

quibusdam natos *Plin. l. 11. cap. 37.* scribit. Mæce-
nas tribus annis integris insomnis permansit, levi her-
monia tandem liberatus. *Seneca de provident.* Nizolius
Ciceronianus decennio somnum non vidit. *Heurn.*
c. 16. de morb. capit. Cardanus quoties volebat animo
sic abripiebatur, ut nullum omnino in eo statu sentiret
dolorem. Idem de Presbytero Restituto refert *Augu-*
stin. lib. 14. de Civitate DEI cap. 24. Iacebat hic mor-
tuo similis, ut nec vellicantes sentiret, nec quamvis
igne ambustus fuisset, moveretur; hominum tantum
voces, si clarius loquerentur, tanquam ex longinquo
se postea audisset, referebat. Non obnitendo autem, sed
non sentiendo immotum servasse corpus, eo probaba-
tur argumento, quod velut defunctus omnis exper-
tus esset halius: similem se à sensibus auferendi ha-
bitum ex morbo contractum Elisabetham Burtoniam
virginem Cantianam habuisse, Historia Anglica in-
nuere videtur. Vidimus & nos virginem quandam
nobilem, quæ cum hysterica passione laboraret, &
variis symptomatibus exinde angeretur, ita interdum
extra se rapiebatur, ut omnis sensilis respirationis ex-
fors, doloris expertis, stupidis ad aliorum attractum
membris immobilibus oculis existeret. Interdum tam-
en rubore quasi suffundebatur, mira loquebatur,
modo lente; modo contentissime per campos etiam
ambulabat. Plato denique scribit, Erum Pamphilium
inter eos qui in acie ceciderant, decem diebus jacuisse,
biduoque postquam inde sublatus esset, impositum ro-
go revixisse, ac mira quadam tempore mortis, ut
Valerius Maxim. l. 1. c. 8. putat, enarrasse. Quæ de
Acilio Aviola & Hermotimo Clazomenio dicuntur,
vide apud eundem & *Plinium.* De Genovesa quæ per
triduum immota jacuit, habet *Wolffius in memorabi-*
libus.

CAPVT

H
C A
DE L O
ARTI
DE MIR
TO

Mira dico; &
dent. Polyd
boam agrestis
goutudine bovis
prios, quamvis
ungulam relinq
retro apprehenso
nuit. *Rhodig. l.*
lum tenenti nem
pia bovem repre
pugni interfecit
devoravit. Tat
vellet, viribus
Plin. l. 7. c. 20
erat membris,
gemmis insigni
nuli loco polli
appenas auri c
Idem novem ob
Olav. l. 9. c. 2.
Vngaric. Deca
millimos, arm
ter militates cr
do. Vberius d
mento onustur
à nemine de
disl. In Anchi
te, quemlib
bus pugnando
tur. At Philo